

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. Бургас, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно
наказателно дело № 20242120200745 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Т. Й. Я., ЕГН *****, против
Наказателно постановление № 11-01-905²⁰²³/16.01.2024 г., издадено от директор на
Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 (изм.
ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) от Закона за държавната финансова инспекция
(ЗДФИ) за нарушение на чл. 42, ал. 2 от Постановление № 31/17.03.2022 г. за изпълнението
на държавния бюджет на Република България за 2022 г. (обн. ДВ, бр. 23 От 22.03.2022 г.), на
жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер от 500,00 лева.

С жалбата се иска отмяна на процесното НП в цялост. Прави се позоваване на чл.28
ЗАНН. Посочва се и материална незаконосъобразност на постановлението.

В последното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се
представява от адв. Ю. Б. от АК-Бургас, който доразвива изложените в жалбата доводи,
като алтернативно моли за намаляване размера на санкцията.

За административнонаказващият орган се явява юрк. ..., който моли за потвърждаване
на постановлението.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на срока за обжалване по чл.59, ал.2
ЗАНН (видно от известието за доставяне на л. 6 НП е връчено на жалбоподателя на
19.01.2024г., а жалбата е депозирана на 01.02.2024г.). Жалбата е подадена от легитимирано
да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че
същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е частично
основателна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в
контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

Община Созопол е бюджетна организация с ПИК 000057236 и адрес: гр.и попада в

обхвата на държавната финансова инспекция като бюджетна организация по смисъла на чл. 4, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция.

За проверявания период и към момента на извършване на финансовата инспекция, Община Созопол се представлява от Т. Й. Я. - кмет.

Кметът на Община Созопол е първостепенен разпоредител с бюджет съгласно чл. 11, ал. 3 от Закона за публичните финанси (ЗПФ).

Кметът на Община Созопол, на основание чл. 7, ал. 5 от ЗПФ, организира и ръководи съставянето, внасянето в общинския съвет и изпълнението на бюджета на общината.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за предоставяне на средства за компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за обществени пътнически превози по автомобилния транспорт, предвидени в нормативни актове за определени категории пътници, за субсидиране на обществени пътнически превози по нерентабилни автобусни линии във вътрешноградския транспорт и транспорта в планински и други райони и за издаване на превозни документи за извършване на превозите (Наредбата), средствата се предоставят под формата на целеви трансфери от централния бюджет чрез Системата за електронни бюджетни разплащания (СЕБРА).

В Наредбата са определени условията и редът за предоставяне на предвидените в централния бюджет средства за компенсиране и субсидиране на превозвачите, изпълняващи задължения за извършване на обществени услуги за безплатни и по намалени цени пътнически превози и за вътрешноградски и междуселищни пътнически превози в слаборазвитите планински и други райони в страната.

Съгласно разпоредбата на чл. 65 от Наредбата - „Кметовете на общините носят отговорност за спазването на договорите, финансовата дисциплина и законосъобразното разходване на предоставените на съответната община Средства по реда на тази Наредба”.

Съгласно разпоредбата на чл. 17 от Наредбата, неусвоените в края на годината средства от предоставени целеви трансфери по бюджетите на общините могат да бъдат прехвърлени по бюджетна сметка на общината и се разходват за същата цел до 31 януари на следваща година.

В чл. 42, ал. 2 от Постановление на Министерски съвет № 31/17.03.2022 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2022 г. (обн. ДВ, бр. 23 от 22.03.2022 г.), е регламентирано неусвоените до 31 декември 2021 г. трансфери за други целеви разходи, предоставени по бюджетите на общините за 2021 г. и предходни години по реда на Наредбата по § 4, ал. 3 от Заключителните разпоредби на Закона за автомобилните превози, се възстановяват по сметка на централния бюджет в срок до 31 март 2022 година.

При извършената проверка относно наличието на неусвоени към 31.12.2021 г. средства от предоставените за 2021 г. по реда на Наредбата целеви трансфери по бюджета на Община Созопол (преходен остатък за 2021 г.) се установило следното:

Видно от списъка с окончателно годишно разпределение на средствата за субсидии и компенсации за пътувания по автомобилния транспорт, публикуван на електронната страница на МФ на интернет адрес: www.minfin.bg/bg/l487, предоставените за 2021 г. средства на Община Созопол за субсидии и за компенсиране на безплатните и по намалени цени Пътнически превози са в общ размер на 141 231 лева, както следва:

- Компенсации за транспорт на деца и ученици по чл. 283, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование - 138 488 лв. и

- Компенсации за пътувания с вътрешноградския транспорт и междуселищния автомобилен транспорт 2 743 лв., в т.ч.: за ветерани от войните, военноинвалиди, военнопострадали - 2 096 лв.; за лицата, получаващи пенсия - 647 лева.

С Постановление № 411 от 01.12.2021 г. на Министерски съвет са одобрени

допълнителни трансфери по бюджетите на общините за 2021 г. за компенсиране на безплатния транспорт на деца и ученици по чл. 283, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование и за финансиране на обхванатите в задължителното предучилищно образование деца, навършили 4-годишна възраст, разпределени съгласно приложението. Съгласно Приложение към чл. 1, ал. 1 от Постановление № 411 за Община Созопол са разпределени средства в размер на 6 826 лв. за компенсиране на безплатния транспорт на деца и ученици.

Предоставените целеви средства в общ размер на 148 057 лв. са отчетени по §§31-28 „Получени от общини целеви трансфери от ЦБ чрез код в СЕБРА 488 002 xxx-x“ в Отчета за касовото изпълнение на бюджета на Община Созопол за 2021 г.

В Отчета за състоянието на лимити - СЕБРА към 31.12.2021 г. по код на Община Созопол ***** в СЕБРА, актуалния лимит е 148 057 лв., съответстващи на усвоената сума по СЕБРА, като към 30.12.2021 г. свободен /неусвоен лимит е 0.00 лв.

Проверката установи, че неусвоените средства, в Общ размер на 67 661,16 лв., са прехвърлени от СЕБРА по сметка на Община Созопол с бюджетно платежно нареждане от 23.12.2021 г. (60 835,16 лв.) и бюджетно платежно нареждане от 29.12.2021 г. (6 826 лв.) за разходването им до 31.01.2022 г.

Бюджетът за 2022 г. на Община Созопол е приет от Общински съвет - Созопол с Решение № 632, взето на заседание № 29 проведено на 19.04.2022 г., след Докладна записка от Кмета Т. Я..

В приетия бюджет посочените 1 241 509 лева преходен остатък от 2021 г. от делегирани от държавата дейности са разпределени за отделни функции, в Т.ч. и 420 334 лв. във функция III. „Образование“ и 219 348 лв. във функция V. „Социално осигуряване, подпомагане и грижи”.

Видно от справка с изх. № 12-00-302/28.07.2023 г. и в резултат на извършената проверка финансовата инспекция установи, че предоставените средства под формата на целеви трансфери от централния бюджет чрез СЕБРА за 2021 г., по § 31-28 „Получени от общини целеви трансфери от ЦБ“ за субсидии и компенсации на превозвачи по реда на Наредбата по § 4, ал. 3 от заключителните разпоредби на Закона за автомобилните превози са общо в размер на 148 057 лв., в т. ч. 145 314 лв., отразени в дейност 389 „Други дейности по образованието“, §§10-20 „Разходи за външни услуги“, и 2 743 лв., отразени в дейност 589 „Други служби и дейности по социалното осигуряване, подпомагане и заетостта“, по §§ 42-19 „Други текущи трансфери за домакинствата“. От общо предоставените от ЦБ и усвоени целеви средства за 2021 г. в размер на 148 057 лв., изразходвани са 80 484,33 лв., като неизразходените към 31.12.2021 г. целеви трансфери, са в общ размер на 67 572,67 лв., в т.ч. 64 918,16 лв., получени целеви трансфери, предоставени на общината за 2021 г. за компенсиране на стойността на безплатния транспорт на деца и ученици по чл. 19, т. 8 от Наредбата, отразени като преходен остатък по дейност 389 „Други дейности по образованието“, по §§10-20 „Разходи за външни услуги“ и 2 654,51 лв., получени целеви трансфери, предоставени на общината за 2021 г. за компенсиране стойността на безплатните и по намалени цени пътувания по автомобилния транспорт в страната на правоимащите по чл. 19, т. 1, т. 2 и т.6 от Наредбата, отразени като преходен остатък по дейност 589 „Други служби и дейности по социалното осигуряване, подпомагане и заетостта“, § 42-19 „Други текущи трансфери за домакинствата“.

При извършената проверка на отчета за касовото изпълнение на бюджета към 31.01.2022 г. на Община Созопол се установи, че от отчетения към 31.12.2021 г. преходен остатък от получените от ЦБ средства за 2021 г., общо в размер на 67 572,67 лв., на основание чл. 17 от Наредбата, през периода 01.01.2022 г. - 31.01.2022 г., от Община Созопол не са извършени разходи за компенсиране стойността на безплатните и по

намалени цени пътувания на правоимащите по чл. 19, т. 1, т. 2, т. 6 и т. 8 от Наредбата.

Предвид установеното, неусвоеният до 31.01.2022 г. от Община Созопол целеви трансфер за 2021 г. за компенсиране стойността на безплатните и по намалени дени пътувания по автомобилния транспорт в страната на правоимащите по чл. 19, т. 1, т.2, т. 6 и т. 8 от Наредбата е в размер на 67 572,67 лева.

С преводно нареждане от 31.03.2022 г., по сметка на централния бюджет, са възстановени 2 096 лв. неусвоени средства по предоставени трансфери, от които съгласно представената справка с изх. № 12-00-302/28.07.2023 г. 2 087 лв. за компенсиране стойността на безплатните и по намалени цени пътувания по автомобилния транспорт в страната на правоимащите по чл. 19, т. 1, т. 2 и т. 6 от Наредбата, отразени като преходен остатък по дейност 589 „Други служби и дейности по социалното осигуряване, подпомагане и заетостта”, §§ 42-19 „Други текущи трансфери за домакинствата“.

За установеното при извършените проверки се съставил Констативен протокол от 02.08.2023 г.

Предвид констатираното, на 09.08.2023г. актосъставителката П. Н. К. съставила срещу Я. АУАН с № 11-01-905/09.08.2023г. . Актът бил връчен на нарушителя, който го подписал и получил препис от него. В законоустановения срок жалбоподателят депозирал писмени възражения срещу акта, в които изложил аргументи, аналогични с посочените в настоящата жалба.

Административнонаказващият орган сезиран с преписките по акта счел фактическите констатации на актосъставителя за безспорно установени, като издал обжалваното постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти, а и на практика страните не спорят по така установените факти.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл.84 от ЗАНН във вр.с чл.14 ал.2 от НПК и **т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС**), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Съдът намира, че става ясно в какво качество е ангажирана отговорността на жалбоподателя, като безспорно същият освен качеството „кмет“ е и физическо лице. В постановлението навсякъде е описано че се касае за деяние извършено от него именно в качеството му на кмет, т.е. длъжностно лице по ЗДФИ.

Съдът намира, че постановлението е материално законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 1, т. 1 (изм. ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) от Закона за държавнат финансова инспекция (ЗДФИ) при упражняването на инспекционна дейност по този закон виновните длъжностни лица, както и лицата, които работят по граждански договори за управление и контрол, ако деянието не съставлява

престъпление, се наказват за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност, ако не е предвидено наказание в съответния нормативен акт - с глоба от 200 до 2000 лв.

На първо място, правилно е ангажирана отговорността на Т. Я. именно в качеството му на длъжностно лице- кмет на Община Созопол, тъй като кметът е първостепенен разпоредител с бюджет съгласно чл. 11, ал. 3 от Закона за публичните финанси (ЗПФ), а съгласно чл. 7, ал. 5 от ЗПФ, той организира и ръководи съставянето, внасянето в общинския съвет и изпълнението на бюджета на общината.

Налице е и другият признак от състава на нарушението по чл. 32 от ЗДФИ- да е налице нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност. Съгласно чл. 42, ал. 2 от Постановление на Министерски съвет № 31/17.03.2022 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2022 г. (обн. ДВ, бр. 23 от 22.03.2022 г.), неусвоените до 31 декември 2021 г. трансфери за други целеви разходи, предоставени по бюджетите на общините за 2021 г. и предходни години по реда на Наредбата по § 4, ал. 3 от Заключителните разпоредби на Закона за автомобилните превози, се възстановяват по сметка на централния бюджет в срок до 31 март 2022 година.

По делото се установява, че неусвоеният до 31.01.2022 г. от Община Созопол целеви трансфер за 2021 г. за компенсиране стойността на безплатните и по намалени дени пътувания по автомобилния транспорт в страната на правоимащите по чл. 19, т. 1, т.2, т. 6 и т. 8 от Наредбата е в размер на 67 572,67 лева, както и че с преводно нареждане от 31.03.2022 г., по сметка на централния бюджет, са възстановени 2 096 лв. неусвоени средства по предоставени трансфери, от които съгласно представената справка с изх. № 12-00-302/28.07.2023 г. 2 087 лв. за компенсиране стойността на безплатните и по намалени цени пътувания по автомобилния транспорт в страната на правоимащите по чл. 19, т. 1, т. 2 и т. 6 от Наредбата, отразени като преходен остатък по дейност 589 „Други служби и дейности по социалното осигуряване, подпомагане и заетостта“, §§ 42-19 „Други текущи трансфери за домакинствата“. Иначе казано, към 31.01.2022 г. е налице неусвоен целеви трансфер общо 65 485,67 лева, който не е бил възстановен по сметка на централния бюджет до 31.03.2022 г., което се явява неизпълнение на горецитираното постановление на Министерски съвет.

От изложеното следва, че са осъществени всички признаци на нарушението, което е вменено във вина на жалбоподателя. Същото е формално и се изразява в бездействие- в това, че неусвоените средства не са възстановени по сметка на държавния бюджет.

Съдът намира, че не са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не се установяват обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност от обичайното, още повече като се отчете размерът на средствата. Съдът намира представеното от представителя на жалбоподателя копие на решение на СЕС по дело С-390/22 за неотнормимо към спора. Същото касае правото на оператора на обществени услуги да получи съответни компенсации, дори и те да не са установени в обществената поръчка. Как държавата ще реши да изплати тези компенсации и с какви средства обаче, се явява съвсем отделен въпрос. В конкретния случай, с нормативен акт е посочено какво следва да стане с неусвоени средства, като вмененото задължение те да се възстановят обратно по никакъв начин не е свързано с правото на оператора на обществени услуги, което е било предмет на делото на СЕС.

Съставът обаче намира, че са налице обстоятелства, които сочат, че наложеното наказание следва да се измени до законовия минимум, предвиден в приложената санкционна разпоредба в редакцията и към датата на извършване на нарушението. Към тази дата чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ е предвиждал наказание глоба в размер от 200 лева до 2000 лева. Като взе предвид, че се касае за първо нарушение, както и мотивите за извършване на нарушението- заплащане за същата дейност, за която са били предвидени средствата, съдът

счете, че наказанието следва да бъде намалено до минималния размер от 200 лева.

В заключение следва да се посочи, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като при издаване на обжалваното наказателно постановление са спазени процесуалните правила, като единствено следва да се измени размера на наложеното наказание глоба.

С оглед решението за изменение на НП и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в максимален размер на 150 лв. Разпоредбата на чл.63д, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че в производства по ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Наличието на специална норма в ЗАНН, уреждаща въпросът за разноските изключва приложимостта на чл.84 от ЗАНН във вр. с чл.189, ал.3 от НПК. В АПК отговорността за разноски е регламентирана с нормата на чл.143. Тази норма обаче, не урежда отговорността за разноски в случаите на частично уважаване на жалбата. Поради това, на осн. чл.144 от ГПК приложение намира разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК. При това положение, определеното в полза на АНО юрисконсултско възнаграждение от 150 лева следва да бъде намалено съразмерно с изменението на наложената глоба до размер от 60,00 /шестдесет/ лева.

Аналогично, следва да бъдат присъдени и разноски за адвокатско възнаграждение и на жалбоподателя. В случая са представени договори за правна защита и фактура, в които е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение общо в размер на 480 лв. По делото е направено възражение за прекомерност, а съгласно ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съдът намира, че така уговореното възнаграждение съответства на фактическата сложност на делото, поради което следва да бъде присъдено в размер на 288 лева, като се отчете, че постановлението бе изменено, като размерът на наказанието глоба бе намален. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта, съдът намира, че следва да осъди Агенция за държавна финансова инспекция да заплати сторените в настоящото производство разноски по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 11-01-905²⁰²³/16.01.2024 г., издадено от директор на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 (изм. ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ) за нарушение на чл. 42, ал. 2 от Постановление № 31/17.03.2022 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2022 г. (обн. ДВ, бр. 23 От

22.03.2022 г.), на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 500,00 лева, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 500,00 /петстотин/ лева на 200,00 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА Т. Й. Я., ЕГН *****, да заплати в полза на Агенция за държавна финансова инспекция сумата в размер на 60 /шестдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция да заплати в полза на Т. Й. Я., ЕГН *****, сумата в размер на 288 /двеста осемдесет и осем/ лева, представляваща сторени в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____